

31996L0093

L 13/28

ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

16.1.1997

SMĚRNICE RADY 96/93/ES
ze dne 17. prosince 1996
o osvědčeních pro zvířata a živočišné produkty

RADA EVROPSKÉ UNIE,

Článek 2

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského společenství,
a zejména na článek 43 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise ⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽²⁾,

vzhledem k tomu, že směrnice Rady 89/662/EHS ze dne 11. prosince 1989 o veterinárních kontrolách v obchodu uvnitř Společenství s cílem dotvoření vnitřního trhu ⁽³⁾ a směrnice Rady 90/425/EHS ze dne 26. června 1990 o veterinárních a zootechnických kontrolách v obchodu s některými živými zvířaty a produkty s cílem dotvoření vnitřního trhu ⁽⁴⁾ stanoví, že členský stát produkce nebo členský stát odeslání mají zajistit, že veterinární kontroly a případně vydávání osvědčení jsou prováděny přiměřeným způsobem;

vzhledem k tomu, že pro zajištění bezproblémového fungování vnitřního trhu se živými zvířaty a živočišnými produkty je nutné, aby se členské státy mohly zcela spolehnout na správnost osvědčení vystavených na místě produkce a odeslání;

vzhledem k tomu, že tohoto cíle nemůže být dosaženo členskými státy jednotlivě; že s přihlédnutím k tomu musí být přijata společná pravidla o povinnostech příslušných orgánů a osvědčení vydávajících úředníků ohledně osvědčování zvířat a živočišných produktů v souladu s právními předpisy Společenství;

vzhledem k tomu, že je třeba zajistit, aby předpisy a zásady používané osvědčujícími úředníky třetí země poskytovaly záruky alespoň rovnocenné zárukám stanoveným v této směrnici;

vzhledem k tomu, že musejí být přijata efektivní opatření, aby se zabránilo vydávání osvědčení se zavádějícími a podvodnými údaji,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Tato směrnice stanoví pravidla, která musejí být dodržena při vydávání osvědčení požadovaných veterinárními právními předpisy.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 373, 29.12.1994, s. 16.

⁽²⁾ Úř. věst. C 56, 6.3.1995, s. 165.

⁽³⁾ Úř. věst. L 395, 30.12.1989, s. 13. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Rady 92/118/EHS (Úř. věst. L 62, 15.3.1993, s. 49).

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 224, 18.8.1990, s. 29. Směrnice naposledy pozměněná směrnicí Rady 92/118/EHS.

1. Pro účely této směrnice se rozumí:

„veterinárními právními předpisy“ právní předpisy uvedené v příloze A směrnice 89/662/EHS a v přílohách A a B směrnice 90/425/EHS;

„osvědčujícím úředníkem“ úřední veterinární lékař nebo – v případech stanovených veterinárními právními předpisy – jakákoli jiná osoba zplnomocněná příslušným orgánem k podepisování osvědčení požadovaných veterinárními právními předpisy.

2. Kromě definic uvedených v odstavci 1 se přiměřeně použijí definice obsažené v článku 2 směrnic 89/662/EHS a 90/425/EHS.

Článek 3

1. Příslušný orgán musí zajistit, aby osvědčující úředníci měli dostatečné znalosti veterinárních právních předpisů týkajících se zvířat nebo produktů, které mají být osvědčovány, a byli obecně informováni o pravidlech, která musejí být dodržována pro vystavování a udělování osvědčení, a v případě potřeby o všech testech nebo vyšetřeních, které je třeba provést před vystavením osvědčení.

2. Osvědčující úředníci nesmějí osvědčovat údaje, o kterých osobně nic nevědí nebo které si nemohou sami ověřit.

3. Osvědčující úředníci nesmějí podepsat nevyplněná nebo neúplná osvědčení ani osvědčení týkající se zvířat nebo produktů, které neprohlédli nebo které neprošly jejich kontrolou. Pokud je osvědčení podepsáno na základě jiného osvědčení nebo potvrzení, osvědčující úředník musí mít v držení tento doklad dříve, než ho podepíše.

4. Nic v tomto článku nebrání úřednímu veterinárnímu lékaři, aby podepsal osvědčení na základě údajů, které byly

a) potvrzeny na základě odstavců 1 až 3 tohoto článku jinou osobou k tomu zmocněnou příslušným orgánem a jednající pod kontrolou úředního veterinárního lékaře, s podmínkou, že tento veterinární lékař může ověřit správnost údajů, nebo

b) získány v rámci programů monitorování prostřednictvím úředně uznaných systémů zajišťování jakosti nebo pomocí systému epizootologického dozoru,

pokud je to povoleno podle veterinárních právních předpisů.

5. Případná prováděcí pravidla k tomuto článku mohou být stanovena postupem podle článku 7.

Článek 4

1. Příslušné orgány musejí podniknout veškeré nutné kroky pro zajištění spolehlivosti osvědčování. Zejména musejí zaručit, aby osvědčující úředníci jimi ustanovení

a) měli status, který zaručuje jejich nestrannost, a neměli žádný přímý obchodní zájem na zvířatech nebo produktech jimi osvědčovaných nebo na hospodářstvích nebo zařízeních, ze kterých zvířata nebo produkty pocházejí;

b) si byli plně vědomi obsahu každého osvědčení, které podepisují.

2. Osvědčení musejí být vypracována alespoň v jazyku srozumitelném osvědčujícímu úředníku a alespoň v jednom z úředních jazyků země místa určení, jak je stanoveno v právních předpisech Společenství.

3. Každý příslušný orgán musí být schopen zjistit, který úředník osvědčení vydal, a zajistit, aby kopie všech vydaných osvědčení byla k dispozici po dobu, kterou určí tento příslušný orgán.

Článek 5

1. Členské státy musejí zavést takové kontroly a musí mít přijata taková kontrolní opatření, aby se zabránilo vydávání falešných nebo zavádějících osvědčení, jakož i podvodnému předložení nebo podvodnému použití osvědčení, která mají být vydána na základě veterinárních právních předpisů.

2. Aniž jsou dotčeny případná trestní řízení a trestněprávní sankce, musejí příslušné orgány provádět vyšetřování nebo kontroly a ve všech případech falešného nebo zavádějícího osvědčení, které odhalí, přijímat náležitá opatření pro postih. Taková opatření mohou zahrnovat pozastavení výkonu funkce ověřujícího úředníka po dobu šetření.

Zejména, jestliže je v průběhu kontrol zjištěno, že

a) osvědčující úředník vědomě vydal podvodné osvědčení, podnikne příslušný orgán všechny nezbytné kroky, aby bylo pokud možno zajištěno, že dotyčná osoba nemůže toto jednání opakovat;

b) nějaký jednotlivec nebo podnik použil s podvodným úmyslem nebo pozměnil úřední osvědčení, přijme příslušný orgán všechna nezbytná opatření, aby bylo pokud možno zajištěno, že dotyčný jednotlivec nebo podnik nemůže toto jednání opakovat. Tato opatření mohou zahrnovat odmítnutí v budoucnu vydat úřední osvědčení příslušné osobě nebo příslušnému podniku.

Článek 6

V souvislosti s inspekcemi stanovenými veterinárními právními předpisy Společenství a audity, které mají být provedeny podle dohod o rovném postavení uzavřených mezi Společenstvím a třetími zeměmi, se Komise ujistí, že předpisy a zásady používané osvědčujícími úředníky třetí země poskytují záruky alespoň rovnocenné těm, které jsou stanoveny v této směrnici.

Jestliže vyjde najevo z těchto inspekcí a/nebo auditů nebo z kontrol stanovených ve směrnicích 90/675/EHS a 91/496/EHS, že osvědčující úředníci třetí země nepracovali v souladu s těmito zásadami, může být rozhodnuto o doplňkových zárukách nebo zvláštních požadavcích postupem podle článku 7 této směrnice.

Článek 7

Má-li být zahájen postup podle tohoto článku, Stálý veterinární výbor zřízený rozhodnutím Rady 68/361/EHS⁽¹⁾ se usnese podle pravidel stanovených v článku 18 směrnice 89/662/EHS.

Článek 8

Do 31. prosince 1998 předloží Komise Radě zprávu doprovázenou návrhy o možném použití bezpečných metod elektronického přenosu a osvědčování.

O těchto návrzích se Rada usnese kvalifikovanou většinou.

Článek 9

1. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 1. ledna 1998. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 255, 18.10.1968, s. 23.

Tato opatření přijatá členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

Článek 10

Tato směrnice je určena členskými státy.

V Bruselu dne 17. prosince 1996.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Za Radu
předseda
I. YATES